

לד:

עין משפט
נר מצוה

לְרֹא אֶת מִי שֶׁעָשָׂה מֵהַלְלָה נִגְנָה
הֵלֵךְ יָרַח מִמֶּנּוּ לְאַחֵר קָם:
לֵךְ בִּי מִי שֶׁנִּי שֶׁסֶּה הֵלֵךְ דִּ
סָמָה עַס:
לֵךְ גִּי מִי שֶׁכָּל מֵהֵלֵךְ
שָׁלָה הֵלֵךְ מִמֶּנּוּ עֲשִׂין
נִגְנָה עֲשִׂינִי מִי שֶׁמֶן שֶׁ
סָפֵד:
לְרֹא אֶת מִי שֶׁהֵלֵךְ הֵסָמָה
שֶׁסֶטְשִׁינִי עַס הֵסָמָה
סָפֵד:
לְרֹא וְדִי מִי שֶׁעֲשִׂינִי עַס
סָפֵד:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ממה וכו' והכי
אמר'י בהאומנין דף פא
ע"א:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] נמ' משלמין דמי כשר
כוזל. ע"י רש"י ד"ה דמי כשר
וכו' ורשב"ם בב"ב דף קמו
ע"כ בד"ה ושמן להם וכו':

תוספות רי"ד

אמר רבא הניח ליהן אבירם
פרה שאולה משתמשין בה
כל ימי שאלה, מתה אין
חייבים באונסה פ"י שלא
שאלו לה ולא קבלו עליהן
אונסין, כסבורין של אבירן
היא טבחהו ואכלוהו משלמין
דמי כול בועל, פ"י כל זוזי
בארבע דנאק והעזר יחזור
לבעלים, ואם יאמר ליהן
אבירן אחירות נכסין, פ"י
קרקעות חייבים לשלם משום
דאישתעביד נכסיה, פ"י נכסי
דאבירן, מחיים משעת
שאלה:

כי אתא רב דימי אמר תיבי
מיתות שונגין ודיא. פי' ממין
או תיבי מלקות שונגין ודיא
ר"י אמר תיבי בתשלומין
ור"ל אמר פטור ר"י אמר
תיבי דהא לא התרו ביה פי'
ר"א אתה מתייבו אלא משום
דשעה א' בממין ור"ל אמר
פטור ה' כי אתרו ב' נמי
פטור פי' הואיל ואיכא צד
מלקות:

אז ל-5 מיון דעלט אחריו ביה
פערד כי לא אחריו ביה נמי פערד
פי' וכו'.

מוסף רש"י

[illegible]

וְרַבִּי מֵאִיר לֹקֵה וּמַשִּׁיט אֵיךְ לִיָּה מֵת וּמַשִּׁיט לִיָּה לִיָּה וּשְׁאֵי הָיִי.
מִשְׁמַע דְּרַבִּי מֵאִיר אֵיךְ לִיָּה לֹקֵה וּמַשִּׁיט אֵף בְּמִמּוֹן שְׁאִי
קָנָם וְכֵן מִשְׁמַע בְּהַשְׁכֹּר אֵל הַפְּעוּלִים (בִּמְד' 168). שֶׁהִלְכִי לְעִילָּה וְיִמְמָה
דְּכַפְּ"ק דְּמִיתוּ (ד' ד:). קָאָמַר עוֹלָא טַעמָא דְּרַבִּי מֵאִיר דְּלֹאֵר עֵדִים
וְזוּמְמִין לִיקֵין מִמְּלֵחָא דְּגִמְרָא
מִמְּזוּלָא שֶׁ רַע וּפְרִיז קָאֵר לְמִזְוִילָא
דַּע שֶׁן קָנָם סָכַר לֵה כִּר' עֵקִינָא
דְּלֹאֵר עֵדִים וְזוּמְמִין קָנָם הוּא מִשְׁמַע
כְּדִמְזוּלָא לִי לֹקֵה וּמַשִּׁיט יוֹא לִומַר
וְדוּלָא לֵי עֵדִים וְזוּמְמִין יוֹא מִמְּזוּלָא לֵה
וְהָא גִמְרָא מִמְּזוּלָא שֶׁ"ך קָר הוּא קָנָם
לֵאלֹלָה הוּא דְרִשִּׁין מְכַדִּי רַשְׁעוֹ שְׁאִי
לֹקֵה וּמַשִּׁיט אֵל הַשְׁמָל דְּסָכַר עֵדִים
וְזוּמְמִין קָנָם גִּמְרָא מִמְּזוּלָא שֶׁ רַע
לִיקֵין וּמַשִּׁיט ע"ג מְכַדִּי כְּדִי רַשְׁעוֹ
בְּמִיתָה וּמִלְקוֹת כִּיּוֹן דְּרִשִּׁין רַשְׁעוֹ לֵה
הוּא בְּמִלְקוֹת וּמִמּוֹן מִהַשְׁמָל כָּל דְּכֻלָּא
לֹקֵה וּמַשִּׁיט דְּמִתְרִיבָא נִמְעִיט שְׁלָא
יִלְקֵה וְיִשְׁלַט **דְּאִמְרָר** רַבָּה הִיָּה
גַּרְיָ גִּבּוֹר 17. אֲלִיבָא דְּרַבִּי מֵאִיר
קָאֵמַר וְלֵה מִשּׁוֹם דְּסָכַר הִיָּה:

משום דאיסורו איסור עולם ב' /
שם חלל שבת לאחר
השבת יעידו עליו ויסקוהו וכל
מתחרת אע"פ שמחייב גנפו
בעדיו במתחרת מ"מ אחר ש"ל מ'
לא הו' בר קטלא ולא הו' דמיה דאם
י"הי' אסור :

אבל שבת דבעי' התיראה אימא
א. ממה דעיקר קיס ליה
בדרבה מיניה בנצחיה תמידי דבעינן
התראה ועוד דשבת ומחמרת תרווייהו
מנמיני דבפרק המנייה (יב"ק דף ק"ז)
מזון והוא שהדליק את הגדים בשבת
מפני שעריו נכנסו ומחמרת
מפני חנינה נצדק בן סורר (פסהדרן
ע"ב). ג. ליה נא מחמרת ושיבא את
ההבית את און לו דמיס פטור וגרסה
הבכא עבד כריתותא למאי דנקם
מיתקיל ומטלס ויהי ארישא דמחיר
אקטוריה והוא ארישא דהסד דווקא
הוא לדחייב קנס עם המיתה וכה"ג
עבד כריתותא לקמן (דף ק"ג). גבי
ללא יהיה אסון וכדי דשעמו דמסוס
המחור היו אמרין לעבדיה
תמתיי אבל קשה למאי דפרישית
דרבה אליבא דרבי מאיר קאמר אס
מן היכי קאמר אבל שבת דנעיא
הוא תיקור מילתיה דרבי מאיר גבי
שבת חניא לעיל ומזנין למימר דרבה
לאשמועינן דשיין קיס ליה בדרבה
ממיתה אע"ג דכשעה דמתחייב עדיין
המתנות צע"ל הוה בן למימר קיס
לגי' בדרבה מיניה כדאמר רבה גופיה
בפרק בן סורר (פסהדרן ע"ב) וסו'
אחמר לרבה מסתברא מילתיה
דרבי ששיב לרבימיהו אבל

נגזל דאזענער לא א"ה"ה ב"ן דעזען אהר"ן בן מייסער על הגדה וזהו
הדפוס אגודה אף על גב דכאזנה שעה היו עבדי לריסות:
מיתא אין חיובן באונזערן. אכל בנגזל וזכרנו נראה ל"ר שאל
חיובן דהאזל וזהו דמשמטין גבה וזהו (ה) אמר דהאזל
ב"מ ג' וס' **אמר** דהאזל **אמר** דהאזל דר' **אמר** דהאזל
משמטת שאלה חיוב באונזערן וזהו אם כן בסיפא נמי בשמטתו
נחמיא נחמיא שמטתו לכן אביהן אחריות נכסים אלא לא נחמיא
אין האז ו"ל דהאז פשע זה האז שהיה לו לומר לבני שניה שלו
הלך חמיש פשע זה וחמיש זה כאזנה שעה ושמטתו דכיון:

ויוסוף. דמוקד מתניחין בשלל הסר: זו: לא אחר כריש לקיש. דלוקמ
שוניין. שלל הסר: בה: ודבר אחר. ממון. ואכליה מילתא קאי כלומר
חייב. בתשלומין: דהא לא אפרו ביה. ואין אחר מחייבו אלא משום רש

אלו נערות פרק שלישי כתובות

ר' מאיר. בעלמא בתשלומי ממון לית ליה מת ומשום והכא תשלומי
דמיקטיל נמי לא מיפטר מנייה ולקמן [זהו:] פריך לרבה אליבא דרבי מאיר
ושאי בחו דמתניחין נמי קנס הוא וקא פטר ליה אכחו: הוי גדי גנוב

אית ליה מת ומשלם
וידוע הוא שחידשה
קטיל משלם ואורא
גמל היה גדי גנוב לו
כבר נתחייב בגניבה
דיר שבת גנב וטבח
ניבה אין טביחה ואין
גדי גנוב לו וטבחו
נתחייב בגניבה קודם

החזרת *נגב וטובה
אין גניבה אין טביחה
אין אשמעין שבת
עולם אבל מחזרת
א לא ואי אשמעין
יתו זו היא התראתו
ל התראה אימא לא
היתה פרה גנובה לו
כבר נתחייב בגניבה
שבת יהיתה פרה
בת פטור אמר ליה

באשיר רב פפא פרה
יה רב פפא שאולה
יעתך אמינא הואיל
מישיבה הוא דאתחייב
נמי 'משעת שאלה
שמען לען' אמר רבא
שאולה משתמשין
מתה אין חיביין
אביהם היא וטבוחה
בשר כזול הניח להן
חיביין שלם איכא
דמתני לה אסיפא
כל שכן אסיפא
דמתני לה אסיפא

דרכ פפא בשמא
ש לקיש דקא מוקים
לקיש מ"ט לא אמר
ר' דאילו אתרו ביה
ה נמי פטור "ואזדו
ב דמי אמר חייבי
מלקושת שונגין ודבר
יב וריש לקיש אמר
יוון דאילו אתרו ביה
ה נמי פטור איחיביה
יה אסון ענוש יענוש

לְהִי הָיָה לָךְ אֲחִיךָ אֲחֵירוֹת נִכְסֵי חֵיבִין לָשֵׂם וְאֲחֵרִין חֲמִיבִין לְאֹנְסִין דְּלִישְׁתַּעְבֹּד נִכְסֵי דְלִצְוִן מַחֲסִים מִשְׁעַת כִּרְ"שׁ אֲחִישָׁא. וְכַסְבֹּחָהּ וְכִלְכִּלָּהּ: וְעֹלֵיגֵי דְרַב סָפָא. לְחַמַּר עֲלֵי הָיָה שְׁעָתָא דְמַטְוָי הוּא דְלִמִּי חֵיבָא עֲלֵיהּ אִם הָיָה שְׁעָלָה: וְאִישָׁא דְמַטְוֵי לֵה אֲחִישָׁא. הִיבָה דְנִבְחָהּ אִם הָיָה לָךְ אֲחִיךָ אֲחֵירוֹת נִכְסֵי מַשְׁלֵמִין מַשְׁלֵמִי וְלֹא בִזוּל דְּלִצְבִּי וְלֹא לְמַדְקָ: אֲבָל אֲרִישָׁא. אִם מַחֵה לֹא חֲמִיבִין לְשִׁלְמִי דְרַב סָפָא. אֲחֵרִין אֲשַׁעְבֹּד נִכְסֵי דְלִצְוִן שְׁעָלָה: וְהִיבֵי דְרַב סָפָא. לְחַמַּר לְעֵיל לֹא אֲחֵרִין מִשְׁעַת שְׁעָלָה רַמּוּ עֲלֵיהּ מַשְׁלֵמִין אֲלֵהּ כִּי מִשְׁעַת אֹנְסִין וְחֵלְקִי וְהָיָה שְׁעָתָא לְמִיָּה לְשׂוֹלַל דְּלִחֲסִיב: כְּשֶׁלֶּמָּה רַבִּי כִרִּי מֵאִיר: בִּי לֹא אֲחֵרִי בִּי נִמִּי פְּסוּר. הִזְלִיל וְחֵלְקִי דֵּן מִנְקוֹת: וְיִמְחֹס שׁוּבִין וְיִמְחֹל אִם חֲסִיב מִלְּקוֹת שׁוּבִין וְיִמְחֹל: וְיִזַּן אֲמֹר לְחַמַּר דְּמִמּוֹן: בִּי לֹא אֲחֵרִי בִּי נִמִּי פְּסוּר. וְלִקְנִי וְלִקְנִי טַעֲמָה:

מחזי

מסורת הש"ס

(א) ולעיל לג: וישנן
(ב) וסנהדרין עב: (ג) ביק
(ד) ב"מ לא: (ה) ביק
(ו) ביק שס וכן ב"מ מב:
(ז) ב"מ קמו: (ח) חולין פא:
(ט) ב"מ יז: (י) שבת כלא:
(יא) ב"מ לא: (יב) דף לג ד"ה
ועולא, (יג) בסנהדרין שס
(יד) א"ת רכא.

יורה אור השלם

וְכִי יִצְאוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ
אִשָּׁה הָרָה וְיִצְאוּ יִלְדֶיהָ
וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עָנֹשׁ יַעֲנֹשׁ
כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל
הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים:
שְׁמוֹת כֹּא כֹכ

יִסְפָּה רִשׁ"י (המשך)

והקמה בנרשומיה חפטי למלך
המחזות, אלה בשעת עריכת
המלך דגוליה והיסטור שנת
הגוייה בלך כדחז ונטטר שנת
הקקן תמס דקק ליה בדררה
המיויה הקנאס לינה דהא אלה
כסל וזה ארענה וחמשה אלה
כסל שנת שנת חמשה שנים,
ואו בשומר חנס הכא לפטור
שמהל שנתה גנירה, אלה
שמהל וינשא שנת וינשא שנת
שטילן לפטור כטענה שנת אלה
גנהל כסל, כדחזר כמח
וינשא לז אלה חמשה שומר
שמהל שנת שמהל שנת

[illegible][illegible]

מיתות שוגגין ודברים
מלקות שוגגין ודברים
אחר. אמרינו קל, מימי
עצת נאמן ודבר אחר, עבר
עצרה בלא התחשב, דהיינו
שעבר יום בן חמשה אל
עשרה ימי חמשה בן יום זה עוד
מימי דבר אחר, כגון מלקות
שעברו בן מלקות, לא
מימי חמון, ר' יוחנן ארבע
הייב. כאלו ידבר ארבע
הייב. היטל ולמי נהרג.
וכן חייב מלקות שוגגין ודבר
אחר, שעבר עצרה בן חמשה
מלקות חמון, עבר אלא
משבר שי לא חזרו שגגין.
וא נכלל ומרסם לא חזרו ולא
הקרו בן למלקות (וי' ע"ב).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones